

Herefter var *forslaget* tiltrådt i sin helhed med de angivne *ændringer* i kap. 3 § 5, kap. 4 § 9 og kap. 5.

Dagsordenpunktet blev *iovrigt udsat* til senere behandling af Peter Egedes forslag om ændring af selve retsplejeloven.

Dagsordenens punkt 16:

FORSLAG OM LOV OM ÆNDRINGER I LOV OM RETTENS PLEJE I GRØNLAND

Formanden udtalte, at punktet var blevet udsat, for at man kunne undersøge Peter Egedes forslag om revision af bestemmelserne om domstolenes virksomhed. *Formanden* og Peter Egede havde overvejet sagen og var blevet enige om, at spørgsmålet er så stort, at man ikke på nuværende tidspunkt kunne gå ind for en dybgående forhandling om problemet. På den anden side havde udtalelserne og stemningen, da spørgsmålet blev forelagt, givet en fornemmelse af, at der var sympati for Peter Egedes forslag, og at det ville være rigtigt, om spørgsmålet kom til behandling. *Formanden* forelagde derfor et udkast til en henvendelse fra landsrådet til ministeriet (optaget som bilag XII) og spurgte, om rådet kunne gå ind for udkastet, der svarede til Peter Egedes første indlæg. Hvis ikke der var umiddelbar tilslutning til udkastet, ville det nok være rigtigt at udskyde punktet til et senere tidspunkt på samlingen.

Udkastet blev læst op.

Augo Lynge mente, at man endnu havde for få erfaringer, og han var navnlig stemt for, at man først skulle indhente oplysninger fra kredsdommerne. Af den grund ville han gå ind for, at spørgsmålet blev udsat til næste år.

Formanden udtalte: Det vil sige, at vi ikke skal vedtage nogensomhelst udtalelse, men lade spørgsmålet falde.

Augo Lynge svarede, at det var vanskeligt på stående fod at tage en afgørelse.

Fr. Nielsen mente ikke, at man ville blive meget klogere, hvis man udsatte sagen; der er allerede visse punkter, man kan pege på, selv om der kun er gået et fåtal af år, blandt andet arbejdsfordelingen mellem kredsretterne og landsretten, idet det er åbenbart, at kredsretterne er overbebyrdede, medens landsretten tilsyneladende ikke har ret meget at lave. Da landsrådet ikke selv

er sagkyndigt eller har sagkyndig bistand, bør man ikke tage sagen op i rådet, og *Fr. Nielsen* ville derfor anbefale, at sagen blev forelagt ministeriet på denne måde.

Formanden mente, at man måtte gå til en afstemning.

Augo Lynge udbad sig tid til at sætte sig rigtigt ind i resolutionen og foreslog sagen udsat til efter middagspausen.

Dette blev *vedtaget* og punktet *udsat*.

Dagsordenens punkt 16 (fortsat):

Augo Lynge udtalte, at grunden til at han havde bedt om betænkningstid til at gennemlæse forslaget til en eventuel revision af den gældende lov var, at den gældende lov har fungeret i meget kort tid, og at man derfor skal have vægtige grunde til at tage loven op til revision. Det er ikke nogen let sag at forandre en lov, som en gang er vedtaget, og når man ønsker en gennemgribende revision af loven, er det tegn på, at den gældende lov er en kikser. *Augo Lynge* erklærede, at han personligt manglede forudsætninger for at fremkomme med en sådan påstand, fordi han ikke havde haft tid til at undersøge sagen, og mente, at det ville være bedst først at indhente kredsdommernes udtalelser, men da loven er ny, ville han gerne tiltræde, at denne lov tages op til revision eventuelt i 1956.

Fr. Lynge støttede *Augo Lynges* udtalelse om, at man burde bede kredsrettens medlemmer udtale sig.

På den anden side syntes han, at den foreliggende udtalelse lugtede for meget af administrativ indblanding i folkevalgte kredsretter. Han havde i vinterens løb erfaret, at man navnlig fra Handelens side nødigt så sine fastansatte grønlændere som kredsdommere eller meddomsmænd. Dette ville igen sige, at man ændrede retsplejeloven på visse punkter. Der er tale om en juridisk formand. Hvor skal han være, og skal der være juridiske rådgivere i flere kredsretter? Med hensyn til udtalelsen om afstandsforhold i Grønland var det da ikke netop det, vi havde taget stilling til ved behandlingen af grundloven, når man heroppe vedtog at se bort fra bestemmelsen om, at en anklaget skal stilles for en domstol inden så og så lang tid?

Peter Egede morede sig over *Fr. Lynges* udtalelse om, at forslaget smagte for meget